

«ΚΡΥΠΤΟΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ» ΚΑΙ «ΧΑΪΝΗΔΕΣ»

Χάρτης της Κρήτης,
1688.

Στρατιώτης από τη Χώρα Σφακίων,
1590.

Ύστερα από την άλωση της Πόλης (1453), οι Τούρκοι ήθελαν πολύ να καταλάβουν την Κρήτη, που ήταν υπό βενετική κατοχή, λόγω της θέσης της. Το κατάφεραν ύστερα από μακροχρόνιο πόλεμο (1645 - 1669).

Κατά την περίοδο της Τουρκοκρατίας, η οικονομική και πολιτιστική ανάπτυξη, που είχε σημειωθεί κατά τα τελευταία χρόνια της Βενετοκρατίας, περιορίστηκε. Το εμπόριο παρήκμασε και η οικονομία περιορίστηκε στη γεωργία και κτηνοτροφία. Ο πληθυσμός ελαττώθηκε από τις διώξεις και τους εξισλαμισμούς των κατοίκων, ενώ πολλοί Τούρκοι εγκαταστάθηκαν στο νησί. Μόνο η Εκκλησία της Κρήτης διατήρησε κάποια προνόμια.

Οι Τούρκοι στην αρχή διατήρησαν το διοικητικό σύστημα των Βενετών και εφάρμοσαν το ισλαμικό δίκαιο που στηριζόταν στο Κοράνι. Επέβαλαν σκληρούς φόρους, με σημαντικότερο τον κεφαλικό.

Κατά τη διάρκεια της Τουρκοκρατίας έδρασαν και οι λεγόμενοι Χαϊνηδες. Με την επικράτηση των Τούρκων, γενναίοι Κρητικοί κατέφυγαν στα βουνά και έκαναν επιδρομές, παίζοντας ρόλο αντίστοιχο με τους «αρματολούς» και τους «κλέφτες» της ηπειρωτικής Ελλάδας.

Την ίδια περίοδο πολλοί ντόπιοι, όπως στην Κύπρο και στον Πόντο, ασπάστηκαν επιφανειακά το Ισλάμ, αλλά διατήρησαν την ελληνική και χριστιανική τους συνείδηση. Αυτοί ήταν οι «κρυπτοχριστιανοί». Αρκετοί μάλιστα ανέπτυξαν σπουδαία δράση την περίοδο της Επανάστασης (1821).

-Πώς κρίνεις τη στάση των κρυπτοχριστιανών και των χαϊνηδων;

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΩΝ ΚΡΗΤΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ (1821-1913)

*Η σημαία των
εξεγερμένων
Κρητών κατά την
επανάσταση του
1866.*

Ευρωπαίων εθελοντών. Οι στρατιωτικές δυνάμεις των εξεγερμένων ήταν σαφώς μικρότερες από τις τουρκοαιγυπτιακές και τους έλειπε ο συντονισμός υπό μια ενιαία διοίκηση.

Οι κρητικές εξεγέρσεις για την ελευθερία και την ένωση του νησιού με την Ελλάδα υπήρξαν συνεχείς, έντονες σε στρατιωτικά και πολιτικά γεγονότα, αλλά είχαν και τραγικά πολλές φορές αποτελέσματα.

Πολλοί Κρητικοί, από κάθε επάγγελμα και κοινωνική τάξη, μύηθηκαν στη Φιλική Εταιρεία και συμμετείχαν ενεργά και με πολλούς τρόπους στην Επανάσταση του '21, που άρχισε στο νησί στις αρχές Απριλίου. Αυτό προκάλεσε την εκδίκηση των Τούρκων, με αποκορύφωμα τη μεγάλη σφαγή στο Μεγάλο Κάστρο (Ηράκλειο). Οι αγριότητες αυτές δεν αποθάρρυναν τους Κρητικούς, που ξεσηκώνονταν σε όλα τα μέρη του νησιού.

Κατά την περίοδο 1833-98 έγιναν πολλά κινήματα και εξεγέρσεις που διεκδικούσαν ανεξαρτησία ή εφαρμογή πιο φιλελεύθερων καθεστώτων. Η κορυφαία έκφραση του πόθου των Κρητικών για ελευθερία και ένωση με τη Μητέρα Ελλάδα ήταν η μεγάλη Κρητική Επανάσταση (1866-69). Τους επαναστάτες βοήθησαν ομάδες Ελλήνων και

Η κρητική επανάσταση προκάλεσε συγκίνηση και ισχυρό κύμα υποστήριξης στην Ευρώπη. Ιδιαίτερα η θυσία του Αρκαδίου, όπου ο Κωστής Γιαμπουδάκης ανατίναξε την πυριτιδαποθήκη της μονής, θάβοντας κάτω από τα ερείπιά της όσους στασιαστές και αμάχους είχαν κλειστεί εκεί μαζί με τους πολιορκητές τους.

Σύντομα, όμως, το κλίμα αντιστράφηκε υπέρ της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, η οποία κέρδιζε στα πεδία των μαχών. Το 1869 η εξέγερση είχε σβήσει. Στο τέλος του αιώνα οι Κρητικοί με τους αγώνες τους πέτυχαν την ανακήρυξη του νησιού σε Αυτόνομη Ηγεμονία υπό τον πρίγκηπα Γεώργιο, ο οποίος αποβιβάστηκε ως Ύπατος Αρμοστής στη Σούδα, στις 9 Δεκεμβρίου 1898.

Προκηρύχθηκαν εκλογές και ψηφίστηκε Σύνταγμα (1899). Έτσι, σχηματίστηκε η πρώτη κυβέρνηση από τους Ελευθ. Βενιζέλο, Κωνστ. Φούμη, Μαν. Κούνδουρο, Νικ. Γιαμαλάκη και Χουσεϊν Γενιτσαράκη.

Η ιστορία του Αρκαδίου αρχίζει πιθανότατα από τον 14ο αιώνα. Ήταν κέντρο γραμμάτων και τεχνών. Είχε πλούσια βιβλιοθήκη, εργαστήριο αντιγραφής χειρογράφων ενώ λειτουργούσε και σχολείο. Η προσφορά του στους απελευθερωτικούς αγώνες υπήρξε ανάλογη με την πνευματική προσφορά του.

Η κυβέρνηση αυτή εξέδωσε νόμους και διατάγματα, έκοψε κρητικό νόμισμα, οργάνωσε τη Χωροφυλακή, τη δικαιοσύνη, φρόντισε την εκπαίδευση και έλαβε μέτρα για την υγεία. Δεν έλειψαν και οι εσωτερικές αντιπαραθέσεις στο νησί μεταξύ Πριγκιπικών και Βενιζελικών, που κορυφώθηκαν με την επανάσταση του Θερίσου (10 Μαρτίου 1905).

Μετά από πολλές συγκρούσεις, ο Βενιζέλος κατάφερε να επιβάλει τους όρους του και να λήξει η επανάσταση. Στις ελληνικές εκλογές του 1910 ο Βενιζέλος εκλέχτηκε πρωθυπουργός της Ελλάδας και την 1η Δεκεμβρίου 1913 κηρύχτηκε η ένωση της Κρήτης με την Ελλάδα.

**-Πώς κρίνεις τη στάση του Κωστή Γιαμπουδάκη να ανατινάξει την πυριτιδαποθήκη της μονής Αρκαδίου; Είχαν άλλη επιλογή οι εγκλωβισμένοι;
-Γνωρίζεις άλλες παρόμοιες πράξεις αυτοθυσίας;**

ΠΑΙΔΕΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Η πνευματική και καλλιτεχνική ζωή που παρατηρήθηκε στα τελευταία χρόνια της Βενετοκρατίας ανακόπηκε από την πρώτη στιγμή της Τουρκοκρατίας. Από τον 18ο αιώνα άρχισαν να λειτουργούν ξανά κάποια μοναστήρια και σχολεία. Από τις αρχές του 19ου αιώνα εμφανίστηκαν τα πρώτα «αλληλοδιδασκτικά σχολεία», που έκλεισαν με την Επανάσταση του '21.

Στη διάρκεια της Αιγυπτιοκρατίας η κατάσταση ήταν ευνοϊκότερη. Την εκπαίδευση ενίσχυσαν η Εκκλησία της Κρήτης και μερικοί πλούσιοι χορηγοί.

Με τη σύσταση των Δημογεροντιών (1858), η κατάσταση βελτιώθηκε περισσότερο. Τα έξοδα της εκπαίδευσης καλύπτονταν από τα μοναστήρια. Τα τελευταία χρόνια της Τουρκοκρατίας ιδρύθηκαν περισσότερα σχολεία και καθιερώθηκε η ελληνική ως επίσημη γλώσσα.

Με το Σύνταγμα της Κρητικής Πολιτείας η εκπαίδευση έγινε υποχρεωτική για αγόρια και κορίτσια. Ιδρύθηκαν πολλά σχολεία και αυξήθηκαν οι δαπάνες για την παιδεία. Αυτή η εκπαιδευτική πολιτική ίσχυσε μέχρι το 1914, οπότε η Κρήτη ακολούθησε το εκπαιδευτικό σύστημα του ελληνικού κράτους.

Ο Ε. Βενιζέλος (αριστερά), ο Ι. Σφακιανάκης (κέντρο) και ο Κ. Φούμης που εικονίζονται καθιστοί έπαιξαν σημαντικό ρόλο στις εσωτερικές υποθέσεις της αυτόνομης Κρητικής Πολιτείας. Αθήνα, Μουσείο Μπενάκη.

Η σημαία της Κρητικής Πολιτείας.

- Οργανώστε στην τάξη σας μια μικρή εκδήλωση αφιερωμένη στην Κρήτη. Βάλτε κρητικά τραγούδια και, αν μπορείτε, ετοιμάστε με τη βοήθεια των γονιών σας κρητικά φαγητά. Στη συνέχεια καλέστε τους άλλους μαθητές του σχολείου σας σε ένα αυθεντικό κρητικό γλέντι.**
- Τι εννοούμε με τον όρο «αλληλοδιδασκτικά σχολεία»;**

«ΔΙΑΒΑΖΟΝΤΑΣ» ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

Στην Ελλάδα, το αρχαιολογικό ενδιαφέρον και η επιστήμη της αρχαιολογίας αναπτύχθηκαν από νωρίς. Τα πρώτα δείγματα αρχαιολογικών εργασιών εμφανίζονται στο δεύτερο μισό του 19ου αιώνα σε μια εποχή που στην Ευρώπη αναπτύσσεται ένα πραγματικό πάθος για την αρχαιότητα. Η Αρχαιολογική Υπηρεσία Ελλάδας ιδρύθηκε το 1833. Αργότερα οργανώθηκαν και τα πρώτα αρχαιολογικά ιδρύματα, όπως η Γαλλική Αρχαιολογική Σχολή των Αθηνών (1846) και το Γερμανικό Αρχαιολογικό Ινστιτούτο (1874).

Παράλληλα, οι ανακαλύψεις διαδέχονται η μία την άλλη και σημαντικοί αρχαιολογικοί χώροι ανασκάπτονται (η Δήλος από το 1872, οι Δελφοί από το 1892, η Αγορά των Αθηνών από το 1931 έως το 1960). Μετά το έργο του Σλήμαν στην Τροία, οι ανακαλύψεις του Έβανς στην Κνωσό και του Μαρινάτου στη Σαντορίνη φώτισαν πτυχές της πρώιμης ιστορίας του ελληνικού χώρου, ενώ, πιο πρόσφατα, οι ανασκαφές του Μανόλη Ανδρόνικου ανέδειξαν νέες όψεις από την ιστορία της Μακεδονίας, της πατρίδας του Αλέξανδρου.

Στο νησί της Κρήτης από το 1878 άρχισαν να έρχονται στο φως τυχαία ή με πρόχειρες ανασκαφές κατάλοιπα αρχαίων οικισμών. Στη διάρκεια της Τουρκοκρατίας ο Μίνως Καλοκαιρινός, με πρόχειρες ανασκαφές, απεκάλυψε τις πρώτες αποθήκες ενός κτιρίου που ταυτίστηκε με το ανάκτορο του Μίνωα. Την ίδια εποχή ιδρύθηκε στο Ηράκλειο ο Φιλεκπαιδευτικός Σύλλογος που, με την προτροπή των Ι. Χατζιδάκη και Σ. Ξανθουδίδη, είχε ως κύριο σκοπό την αρχαιολογική έρευνα και τη διάσωση των αρχαιοτήτων.

Ο Ι. Χατζιδάκης.

Το 1898 ο Άγγλος αρχαιολόγος Αρθούρος Έβανς ξεκινά ανασκαφές στην Κνωσό. Την ίδια περίοδο ξεκίνησαν ανασκαφές και σε άλλα σημεία της κεντρικής και ανατολικής Κρήτης, όπως στη Φαιστό και στην Αγία Τριάδα από τους L.Pernier και F.Halbherr, στη Ζάκρο και στο Παλαίκαστρο από τους Άγγλους R. Dawkins και G. Hogarth και στην πεδιάδα της Μεσαράς από τους πρωτοπόρους Κρήτες Ξανθουδίδη και Χατζιδάκη. Από τις μεγαλύτερες ανακαλύψεις ήταν οι επιγραφές με ιερογλυφικά, καθώς και με άλλα δύο είδη νεότερης γραφής, που ονομάστηκαν Γραμμική Α' και Β'. Το 1908 ανακαλύφθηκε ο δίσκος της Φαιστού από τον Pernier.

Σήμερα, η αρχαιολογία στην Ελλάδα, όπως και παγκοσμίως, ασχολείται τόσο με τα θαυμαστά δημιουργήματα της τέχνης, όσο και με τις μαρτυρίες της απλής καθημερινής ζωής, δηλαδή με όλα αυτά τα στοιχεία που μας επιτρέπουν να κατανοήσουμε καλύτερα την ιστορία περασμένων κοινωνιών και να εμπλουτίσουμε τη γνώση μας για τον πολιτισμό τους.

Ο Αρθούρος Έβανς.

Άποψη από τη Φαιστό κατά τη διάρκεια ανασκαφών, 1900.

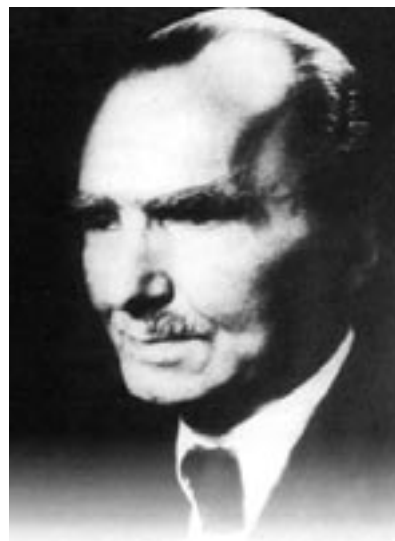
**- Τι γνωρίζεις για την αρχαιολογία στην χώρα που ζεις;
Ποιο είναι το πιο σημαντικό εύρημα που έχει ανακαλυφθεί μέχρι σήμερα;**

ΜΟΡΦΕΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Το 1883 γεννιέται στο Ηράκλειο Κρήτης ο Νίκος Καζαντζάκης (1883 – 1957), ένας από τους σημαντικότερους εκπροσώπους στην πνευματική ιστορία του νέου ελληνισμού.

Στην «Ασκητική», κείμενο σχετικά σύντομο αλλά ουσιαστικό, ο Καζαντζάκης εξέφρασε τις μεταφυσικές του αναζητήσεις (1927). Το «Ταξιδεύοντας» είναι μια πολύτομη σειρά με εντυπώσεις από ταξίδια στην Ισπανία, Ιταλία, Αίγυπτο, Σινά, Ιαπωνία και Κίνα, Αγγλία, Ρωσία, Ιερουσαλήμ και Κύπρο (1927 – 1941). Έργο μεγαλόπνοο η «Οδύσσεια» γράφτηκε σε 24 ραφωδίες και 33.333 δεκαεπτασύλλαβους ιαμβικούς στίχους (1929 – 1938). Ο Νίκος

Ο Νίκος Καζαντζάκης.

Καζαντζάκης έγραψε και μια σειρά από δράματα με θέματα από την αρχαία εποχή και τη σύγχρονη ιστορία: Προμηθέας, Καποδίστριας, Κούρος (ή Θησέας), Νικηφόρος Φωκός, Κωνσταντίνος Παλαιολόγος, Χριστόφορος Κολόμβος (1938 – 1948)

«Ο Χριστός ξανασταυρώνεται» γίνεται ταινία.

Η ανάγκη του για επικοινωνία με ένα ευρύτερο κοινό τον έκανε να στραφεί στο μυθιστόρημα. Από τα έργα που χάραξαν τη λογοτεχνική του πορεία είναι ο «Βίος και πολιτεία του Αλέξη Ζορμπά» (1946), «Ο Χριστός ξανασταυρώνεται» (1948), «Ο Καπετάν Μιχάλης» (1950), «Ο τελευταίος πειρασμός» (1951), «Ο φτωχούλης του Θεού» (1953) και το τελευταίο του έργο «Αναφορά στο Γκρέκο» (δημοσίευση μετά τον θάνατο του συγγραφέα, στα 1961) (1946 – 1957).

«Τέλεψα το χρέος μου και φεύγω», αναφωνεί στο «Αναφορά στον Γκρέκο». Ο Νίκος Καζαντζάκης πεθαίνει στις 26 Οκτωβρίου του 1957.

Ο Ελευθέριος Βενιζέλος (1864-1936), κατά πολλούς ο κορυφαίος Έλληνας πολιτικός του 20ου αιώνα, γεννήθηκε στην τουρκοκρατούμενη Κρήτη το 1864.

Η ηγετική του φυσιογνωμία αναδείχθηκε ήδη από τα χρόνια του αγώνα για ένωση του νησιού με την Ελλάδα. Στην επανάσταση του 1897 ανέλαβε ηγετικές πρωτοβουλίες, ενώ οι πολιτικές του ικανότητες αναδείχθηκαν και κατά την περίοδο της Κρητικής Πολιτείας (1898-1912), όπου συμμετείχε ενεργά στη διαμόρφωση του Κρητικού Συντάγματος. Το 1905 επαναστάτησε στο Θέρισο εναντίον του Αρμοστή Γεώργιου.

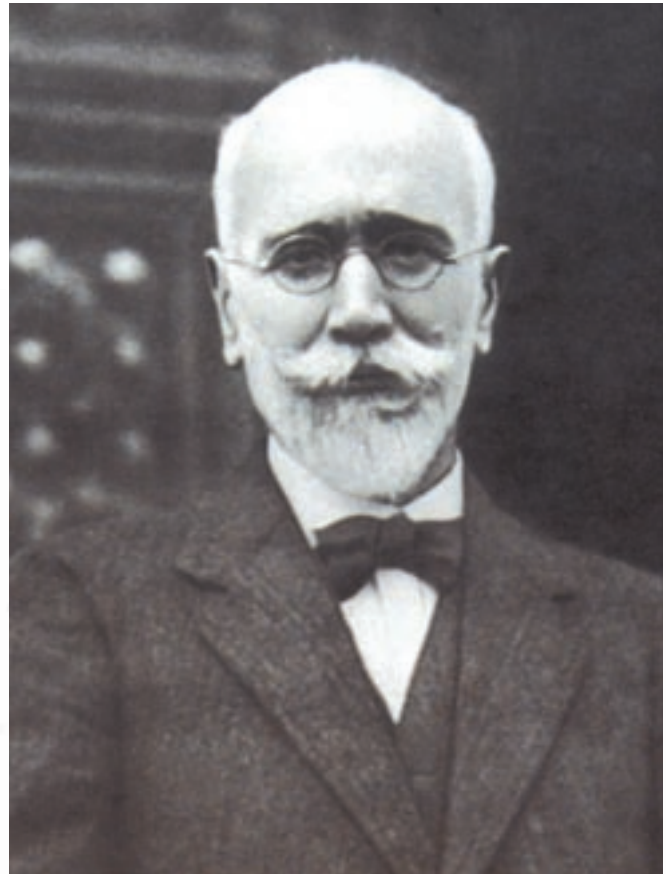
Το 1910 ανέλαβε την πρωθυπουργία της Ελλάδας και ίδρυσε το «Κόμμα των Φιλελευθέρων». Ήταν από τους πολιτικούς που στην αρχή του 20ου αιώνα στήριξαν την πολιτική και οικονομική πρόοδο της χώρας αλλά και τις νίκες του ελληνικού στρατού στους Βαλκανικούς Πολέμους (1912-1913).

Συμμετείχε ενεργά σε όλες τις μεγάλες στιγμές της ελληνικής ιστορίας, όπως στην παραχώρηση της Αρμοσειάς της Σμύρνης (1919), το Μικρασιατικό πόλεμο και την Μικρασιατική Καταστροφή του 1922. Με τη δική του συμμετοχή υπογράφηκε η υποχρεωτική ανταλλαγή Ελλήνων και Τούρκων και η Συνθήκη της Λοζάννης (1923) που καθόρισε τα σύνορα ανάμεσα στην Ελλάδα και την Τουρκία.

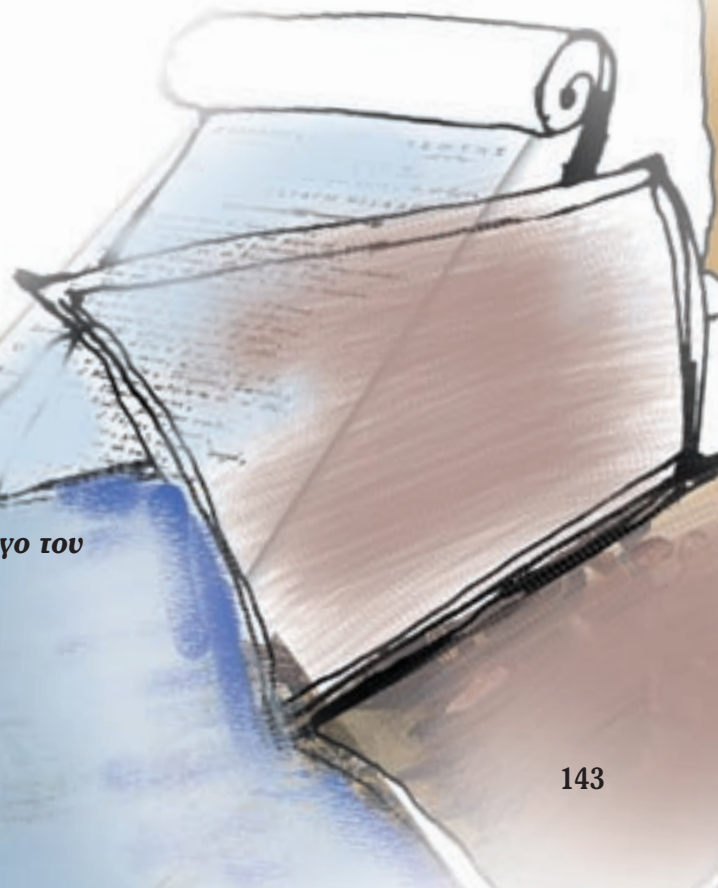
Η τελευταία τετραετία της διακυβέρνησής του (1928-1932) ήταν περίοδος σταθερότητας και δημιουργίας. Κορυφαία επιτυχία του ήταν η υπογραφή του ελληνoturκικού συμφώνου φιλίας το 1930. Πέθανε στο Παρίσι στις 18 Μαρτίου 1936.

-Βρείτε περισσότερες πληροφορίες για τη ζωή και το έργο του Νίκου Καζαντζάκη και του Ελευθέριου Βενιζέλου στις αντίστοιχες δικτυακές σελίδες:

<http://www.historicalmuseum.gr/kazantzakis/gr> και <http://www.venizelos-foundation.gr>.

Ο Ελευθέριος Βενιζέλος.

Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Οι Γερμανοί αλεξιπτωτιστές ετοιμάζονται να επιβιθαστούν στα αεροπλάνα.

Κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, μετά την κατάληψη της ηπειρωτικής Ελλάδας από τους Γερμανούς, η Κρήτη παρέμεινε το τελευταίο ελεύθερο τμήμα της. Την άμυνά της είχαν αναλάβει Άγγλοι, Αυστραλοί και Νεοζηλανδοί, αφού ο στρατός του νησιού είχε μεταφερθεί στο Αλβανικό μέτωπο.

Οι μόνοι οπλισμένοι άνδρες του νησιού ήταν οι άνδρες της χωροφυλακής και οι πρώτες τάξεις των Σχολών Ευελπίδων και Ικάρων, με ελάχιστα εφόδια. Οι Γερμανοί επιτέθηκαν με αμέτρητους αλεξιπτωτιστές. Οι άοπλοι κάτοικοι του νησιού αντιστάθηκαν ηρωικά. Τελικά, οι Γερμανοί, με την

υπεροχή τους σε αριθμό στρατιωτών και οπλισμό, κατέλαβαν το νησί.

Πολλοί Κρητικοί οργανώθηκαν σε αντάρτικο αγώνα. Στην εθνική αντίσταση συμμετείχε και η Εκκλησία της Κρήτης. Οι αντιστασιακές πράξεις ήταν συχνές και σημαντικές. Απασχόλησαν τον εχθρό αλλά και ενθάρρυναν το ηθικό των κατοίκων. Αυτό στοίχισε τη ζωή αρκετών Κρητικών και την ισοπέδωση πολλών χωριών ως αντίποινα.

Παρ' όλα αυτά οι Κρητικοί συνέχισαν να αγωνίζονται μέχρι την ήττα των Γερμανών από τον συμμαχικό στρατό και την ελευθερία του νησιού.

«Βλέπομε και κατεβαίνουνε κάτι ομπρέλες. «Μου λένε αλεξιπτωτιστές!» Σινεμά δεν επήγαινα εγώ, αυτοί πηγαίνουνε, βλέπανε τσ' αλεξιπτωτιστές. Και τότε, πραγματικά, παίζανε οι καμπάνες, μαζεύτηκε όλο το χωριό, σε σπήλιους, κι όσοι ήτανε νέοι, γέροι και παιδιά, πήρανε τα όπλα, ότι είχανε, άλλος κασμά...

Και εν τω μεταξύ ήτανε κι ένας άλλος καθηγητής στην Εμπορική Σχολή και λέει για τους Γερμανούς αιχμαλώτους: «Τι τους έχετε αυτούς; Να τσι σφάζετε». Και (κάποιος άλλος) του λέει: «Ένα χιλιόμετρο από' δω χύνεται αίμα, κι άμα είσαι παλικάρι κύριε καθηγητά, πήγαινε να πολεμήσεις τους Γερμανούς. Γιατί για μας, ο Γερμανός αιχμάλωτος είναι ιερό πρόσωπο»

(«Γιώργος Δαφέρμος, Στα Λημέρια του ΕΛΑΣ, Ηράκλειο: Κνωσός, 1993).

Γερμανοί στρατιώτες στο καταστρεμμένο Ηράκλειο.

Βρετανοί και Έλληνες στρατιώτες παίρνουν το πρωινό τους.

-Μόλις 60 περίπου χρόνια πριν ο μεγαλύτερος εχθρός των Κρητικών ήταν οι Γερμανοί. Σήμερα οι περισσότεροι τουρίστες που επισκέπονται την Κρήτη είναι Γερμανοί, οι οποίοι διατηρούν άριστες σχέσεις με τους ντόπιους. Πώς το εξηγείς αυτό;
-Συζητήστε στην τάξη για τον τρόπο που αντιμετωπίζονται οι αιχμάλωτοι πολέμου. Ποιες διεθνείς συμβάσεις αφορούν το δίκαιο του πολέμου; Εφαρμόζονται στην πράξη;

ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Η γεωγραφική θέση της Κρήτης βοήθησε να δημιουργηθεί μια τοπική πολιτισμική παράδοση που δέχτηκε και αφομοίωσε πολλά στοιχεία από Δύση και Ανατολή. Σήμερα, η Κρήτη αποτελεί ένα δυναμικό πολυπολιτισμικό χώρο, αντάξιο της ιστορίας της, και ένα μεγάλο τουριστικό θέρετρο στην ευρύτερη περιοχή της Μεσογείου.

Μεγάλη σημασία για την ανάπτυξη της σύγχρονης Κρήτης έχει το πανεπιστήμιο του νησιού. Με έδρες στο Ηράκλειο και στο Ρέθυμνο, δεν περιορίζεται σε έναν εκπαιδευτικό ρόλο, αλλά διαμορφώνει ένα ευρύτερο έργο παιδείας και πολιτιστικής προόδου.

Με 5 σχολές και αντίστοιχα 17 τμήματα, το Πανεπιστήμιο Κρήτης επιτελεί ένα εκπαιδευτικό και ερευνητικό έργο με διεθνή αναγνώριση. Με περίοδο ζωής μόλις είκοσι πέντε ετών, το Πανεπιστήμιο Κρήτης έχει καθιερωθεί ως ένα από τα κορυφαία πανεπιστήμια στην Ελλάδα, ενώ σε αρκετούς τομείς ανταγωνίζεται τα καλύτερα πανεπιστήμια στον κόσμο.

-Μπορείτε αν θέλετε να βρείτε περισσότερες πληροφορίες για το Πανεπιστήμιο της Κρήτης στην επίσημη δικτυακή του σελίδα: <http://www.uoc.gr>.

Το Πανεπιστήμιο της Κρήτης στο Ρέθυμνο.

Το Πανεπιστήμιο της Κρήτης στο Ηράκλειο.

